

Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

► **B**

NÕUKOGU DIREKTIIV 96/82/EÜ,

9. detsember 1996,

ohtlike ainete seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta

(EÜT L 10, 14.1.1997, lk 13)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
► <u>M1</u>	Euroopa parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1882/2003, 29. september 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M2</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/105/EÜ, 16. detsember 2003	L 345	97	31.12.2003
► <u>M3</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1137/2008, 22. oktoober 2008	L 311	1	21.11.2008
► <u>M4</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2012/18/EL, 4. juuli 2012	L 197	1	24.7.2012

Käesolev konsolideeritud versioon sisaldab viiteid Euroopa arveldusühikule ja/või eküüle, mida alates 1. jaanuarist 1999 peaks käsitlema viitena eurole – nõukogu määrus (EMÜ) nr 3308/80 (EÜT L 345, 20.12.1980, lk 1) ja nõukogu määrus (EMÜ) nr 1103/97 (EÜT L 162, 19.6.1997, lk 1).

NÕUKOGU DIREKTIIV 96/82/EÜ,

9. detsember 1996,

ohtlike ainetega seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 130s lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

toimides asutamislepingu artiklis 189c sätestatud menetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades, et:

- (1) nõukogu 24. juuni 1982. aasta direktiiv 82/501/EMÜ teatava tööstustegevuse tekitatava suurõnnetuse ohu kohta ⁽⁴⁾ käsitleb teatavast tööstustegevusest johtuda võivate suurõnnetuste vältimist ja nende õnnetuste inimesi ja keskkonda mõjutavate tagajärgede piiramist;
- (2) ühenduse keskkonnapoliitika eesmärkide ja põhimõtetega, mis on sätestatud asutamislepingu artikli 130r lõigetes 1 ja 2 ning täpsustatud Euroopa Ühenduse keskkonnavalastel tegevusprogrammides, ⁽⁵⁾ püüeldakse ennetavaid meetmeid kasutades eelkõige keskkonnakvaliteedi säilitamise ja kaitsmise ning inimtervise kaitsmise poole;
- (3) nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajad rõhutasid neljandale keskkonnavalasele tegevusprogrammile lisatud resolutsioonis ⁽⁶⁾ direktiivi 82/501/EMÜ tõhusama rakendamise olulisust ja tegid ettepaneku direktiiv läbi vaadata, et vajaduse korral saavutada selle reguleerimisala laiendamine ja asjaomase teabe ulatuslikum vahetamine liikmesriikide vahel; paremat riskide ja õnnetusjuhtumite haldamist toonitati ka viiendas tegevusprogrammis, mille üldise lähenemise kiitsid nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajad heaks 1. veebruari 1993. aasta resolutsiooniga; ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ EÜT C 106, 14.4.1994, lk 4 ja EÜT C 238, 13.9.1995, lk 4.

⁽²⁾ EÜT C 295, 22.10.1994, lk 83.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 16. veebruari 1995. aasta arvamus (EÜT C 56, 6.3.1995, lk 80), nõukogu 19. märtsi 1996. aasta ühine seisukoht (EÜT C 120, 24.4.1996, lk 20) ja Euroopa Parlamendi 15. juuli 1996. aasta otsus (EÜT C 261, 9.9.1996, lk 24).

⁽⁴⁾ EÜT L 230, 5.8.1982, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ (EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48).

⁽⁵⁾ EÜT C 112, 20.12.1973, lk 1.

EÜT C 139, 13.6.1977, lk 1.

EÜT C 46, 17.2.1983, lk 1.

EÜT C 70, 18.3.1987, lk 1.

EÜT C 138, 17.5.1993, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT C 328, 7.12.1987, lk 3.

⁽⁷⁾ EÜT C 138, 17.5.1993.

▼B

- (4) pidades silmas Bhopalis ja Méxicos toimunud õnnetusi, mille puhul oli selgelt näha oht, mis tekib, kui ohtlikud rajatised ja elamud asuvad üksteise lähedal, kutsus nõukogu 16. oktoobri 1989. aasta resolutsioonis komisjoni üles lisama direktiivi 82/501/EMÜ sätteid maakasutuse plaanimise kontrolli kohta, kui antakse luba paigaldada uusi seadmeid ja kui olemasolevate rajatiste ümber toimub linnaehitus;
- (5) nimetatud nõukogu resolutsioonis kutsuti komisjoni üles tegema liikmesriikidega koostööd suurema vastastikuse arusaamise ning ohutusaruannetega seotud eri riikide põhimõtete ja tavade ühtlustamise suunas;
- (6) kogemused, mis on omandatud erinevate lähenemistega suurõnnetuste ohu kontrollimisele, tuleks kokku koguda; komisjon ja liikmesriigid peaksid arendama oma suhteid asjaomaste rahvusvaheliste organitega ja püüdma kehtestada käesolevas direktiivis sätestatud meetmetega samaväärseid meetmeid kasutamiseks kolmandates riikides;
- (7) ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni tööstusõnnetuste piiriülese mõju konventsioonis on sätestatud võimaliku piiriülese mõjuga tööstusõnnetuste ärahoidmise, nendeks valmisoleku ja neile reageerimise meetmed, samuti kõnealuse valdkonna rahvusvaheline koostöö;
- (8) direktiivi 82/501/EMÜ näol oli tegemist ühtlustamisprotsessi esimese etapiga; nimetatud direktiiv tuleks läbi vaadata ja seda täiendada, et järjepidevalt ja tulemuslikult tagada kaitstuse kõrge tase kogu ühenduses; senine ühtlustamine on piirdunud meetmetega, mis on vajalikud ulatusliku mõjuga suurõnnetuste vältimise tõhusama süsteemi loomiseks ja nende tagajärgede piiramiseks;
- (9) suurõnnetuste tagajärjed võivad ulatada üle riigipiiride; õnnetusega seotud ökoloogilisi ja majanduslikke kulusid ei kanna mitte ainult mõjutatud asutus, vaid ka asjaomased liikmesriigid; seepärast on vaja võtta meetmeid, mis tagaksid kaitstuse kõrge taseme kogu ühenduses;
- (10) käesolevat direktiivi kohaldatakse nii, et selle sätteid ei piira ühenduse töötervishoiu ja tööohutuse alaste sätete kohaldamist;
- (11) sellise nimekirja kasutamine, mis hõlmaks teatavaid käitisi ja millest oleksid välja jäetud samalaadseid ohte kätkevad käitised, ei ole otstarbekas ja võib jätta suurõnnetuste võimalikud allikad väljapoole seaduste reguleerimisala; direktiivi 82/501/EMÜ reguleerimisala tuleb muuta, et selle sätteid saaks kohaldada kõigi käitiste suhtes, milles on ohtlikke aineid suurõnnetuse ohu tekitamiseks piisavalt suurtes kogustes;
- (12) võttes nõuetekohaselt arvesse asutamislepingut ja kooskõlas ühenduse asjakohaste õigusnormidega võivad liikmesriigid säilitada või võtta käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja jäetud ning sadamates ja sorteerimisjaamades transpordiga seotud tegevuse suhtes vajalikke meetmeid, et tagada turvalisuse tase, mis on samaväärne käesolevas direktiivis sätestatud turvalisuse tasemega;

▼B

- (13) samuti võib suurõnnetusi põhjustada ohtlike ainete vedu mööda torujuhtmeid; pärast sellise tegevuse ja asjaomaste juhtumite esinemise reguleerimiseks ühenduses olemasolevaid mehhanisme käsitleva teabe kogumist ja hindamist peaks komisjon koostama teatise, milles esitab argumendid ja kõige otstarbekamad vahendid selle valdkonna meetmete jaoks, kui see on vajalik;
- (14) võttes nõuetekohaselt arvesse asutamislepingut ja kooskõlas ühenduse asjakohaste õigusaktidega võivad liikmesriigid säilitada või võtta meetmeid jäätmete matmispaikade suhtes, mis ei kuulu käesoleva direktiivi reguleerimisalasse;
- (15) ühenduses teatatud suurõnnetuste analüüs näitab, et suurem osa õnnetusi toimub juhtimise ja/või korralduslike puudujääkide tõttu; seepärast on vaja ühenduse tasandil sätestada juhtimissüsteemide põhimõtted, mis peavad sobima suurõnnetuste ohu vältimiseks ja kontrollimiseks ning nende tagajärgede piiramiseks;
- (16) erinevused käitiste inspekteerimise korraldamisel pädevate asutuste poolt võivad kaasa tuua erinevused kaitstuse tasemes; ühenduse tasandil tuleb kehtestada olulised nõuded, mis on liikmesriikides kehtestatud inspekteerimissüsteemide jaoks kohustuslikud;
- (17) näitamaks, et suurõnnetuste vältimiseks, situatsiooniplaanide koostamiseks ja vastumeetmete kavandamiseks on tehtud kõik vajalik, peaks käitaja käitiste puhul, kus on märkimisväärses kogustes ohtlikke aineid, esitama pädevale asutusele ohutusuaruande kujul teabe, mis sisaldab üksikasju käitise, seal leiduvate ohtlike ainete, seadmete ja ladustamisrajatiste, võimalike suurõnnetuste ja kasutatavate juhtimissüsteemide kohta, et vältida ja vähendada suurõnnetuste ohu ja võimaldada astuda vajalikke samme selliste õnnetuste tagajärgede piiramiseks;
- (18) kui käitised paiknevad selliselt või nii lähestikku, et see suurendab suurõnnetuse tõenäosust või võimalikkust või selle tagajärgede tõsidust, tuleks dominoefekti ohu vähendamiseks ette näha asjakohase teabe vahetamine ja koostöö üldsuse teavitamisel;
- (19) soodustamaks juurdepääsu keskkonda käsitlevale teabele peaks üldsusel olema juurdepääs käitajate koostatud ohutusuaruannetele ning isikutele, keda suurõnnetus tõenäoliselt mõjutaks, tuleks anda piisavalt informatsiooni, et nad teaksid, mida suurõnnetuse puhul teha;
- (20) selleks, et käitiste puhul, kus on märkimisväärses kogustes ohtlikke aineid, olla valmis ohuolukorraks, on vaja koostada käitisesisene ja -väline ohuolukorra lahendamise plaan ning luua süsteemid, mis tagaksid selliste plaanide kontrollimise ja läbivaatamise vastavalt vajadusele ja nende rakendamise suurõnnetuse või selle tõenäosuse korral;

▼B

- (21) käitise personalile tuleb tutvustada käitisesisest ohuolukorra lahendamise plaani ja üldsusele käitisevälist ohuolukorra lahendamise plaani;
- (22) selleks, et paremini kaitsta elamurajoone, ühiskondliku kasutamise seisukohast olulisi alasid ja looduse poolest erilist huvi pakkuvaid või eriti tundlikke alasid, tuleb liikmesriikides kohaldada maakasutuse ja/või muid asjakohaseid põhimõtteid, et pikemas perspektiivis võetaks arvesse vajadust säilitada selliste alade ja sellist ohtu kujutavate käitiste vahel sobiv vahemaa ning et olemasolevate käitiste puhul võetaks arvesse täiendavaid tehnilisi meetmeid, et oht inimestele ei suureneks;
- (23) tagamaks, et suurõnnetuse korral võetaks asjakohaseid päästemeetmeid, peab käitaja viivitamata teavitama pädevaid asutusi ja edastama neile teabe, mille põhjal need saavad hinnata kõnealuse õnnetuse mõju;
- (24) teabevahetuse tagamiseks ja samalaadsete õnnetuste vältimiseks tulevikus peaksid liikmesriigid edastama komisjonile teabe oma territooriumil toimunud suurõnnetuste kohta, et komisjon saaks analüüsida nende õnnetustega seotud ohte ja käivitada süsteemi eelkõige suurõnnetusi ja nende põhjal õpitavat käsitleva teabe levitamiseks; kõnealune teabevahetus peaks käsitlema ka „napilt mööda läinud juhtumeid”, mida liikmesriigid peavad suurõnnetuste vältimisel ja nende tagajärgede piiramisel tehniliselt eriti olulisteks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Eesmärk

Käesoleva direktiivi eesmärk on vältida ohtlike ainetega seotud suurõnnetusi ja piirata nende mõju inimestele ja keskkonnale, et järjepidevalt ja tulemuslikult tagada kaitstuse kõrge tase kogu ühenduses.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse käitiste suhtes, kus on ohtlikke aineid niisama palju või rohkem, kui on loetletud I lisa 1. ja 2. osa teises veerus, kuid artikleid 9, 11 ja 13 kohaldatakse kõigi käitiste suhtes, kus on ohtlikke aineid niisama palju või rohkem, kui on loetletud I lisa 1. ja 2. osa kolmandas veerus.

Käesoleva direktiivi kohaldamisel tähendab „ohtlike ainete olemasolu” ohtlike ainete tegelikku või eeldatavat olemasolu käitises või selliste ainete olemasolu, mis võivad kontrolli kadumisel keemiliste reaktsioonide üle oletatavasti tekkida kogustes, mis on sama suured või suuremad kui I lisa 1. ja 2. osas sätestatud piirväärtused.

▼B

2. Käesoleva direktiivi sätteid kohaldatakse, ilma et see piiraks töökeskkonda käsitlevate ühenduse sätete ja eriti nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiivi 89/391/EMÜ (töötajate tööohutuse ja töötervishoiu parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta) ⁽¹⁾ sätete kohaldamist.

*Artikkel 3***Mõisted**

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) *käitis* — kogu käitaja kontrolli all olev ala, kus on ohtlikke aineid ühes või mitmes rajatises, kaasa arvatud ühised või seotud rajatised ja toimingud;
- 2) *rajatis* — tehniline üksus käitises, milles toodetakse, kasutatakse, käideldakse või ladustatakse ohtlikke aineid. See hõlmab kõiki rajatise tööks vajalikke seadmeid, struktuure, torusid, masinaid, tööriistu, erakasutuses olevaid haruraudteid, dokke, rajatist teenindavaid lossimiskaisid, maabumissildu, ladusid ja muid samalaadseid ehitisi, olenemata sellest, kas need on ujuvkonstruktsiooniga või ilma;
- 3) *käitaja* — füüsiline või juriidiline isik, kes käitab või valdab käitist või rajatist või, kui see on ette nähtud siseriiklike õigusaktidega, kellele on selle tehnilisel käitamisel antud otsustav majanduslik võim;
- 4) *ohtlik aine* — aine, segu või valmistis, mis on nimetatud I lisa 1. osas või vastab I lisa 2. osas sätestatud tingimustele ja mis esineb tooraine, toote, kõrvaltoote, jääkaine või vahesaadusena, kaasa arvatud ained, mille tekkimist võib õnnetuse puhul eeldada;
- 5) *suurõnnetus* — suur heide, tulekahi või plahvatus, mis tekib käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluva käitise töö kontrollimatu arengu käigus ja mis põhjustab inimeste tervisele ja/või keskkonnale viivitamatut või hiljem ilmnevat tõsist ohtu käitise sees või väljaspool seda ja mis on seotud ühe või mitme ohtliku ainega;
- 6) *oht* — ohtliku aine või olukorra olemuslik omadus potentsiaalselt põhjustada kahju inimeste tervisele ja/või keskkonnale;
- 7) *risk* — konkreetse tagajärje ilmumise tõenäosus konkreetse aja jooksul või konkreetsete asjaolude korral;
- 8) *ladustamine* — laoruumi või turvalisse hoidlasse paigutatava või varuks hoitava ohtlike ainete koguse olemasolu.

*Artikkel 4***Erandid**

Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmise suhtes:

- a) sõjaväekäitised, -rajatised ja ladustamisrajatised;
- b) ioniseeriva kiirguse tekitatud ohud;

⁽¹⁾ EÜT L 183, 29.6.1989, lk 1.

▼B

- c) ohtlike ainete vedu ja ajutine vaheladustamine maanteel, raudteedel, siseveekogudel, merel või õhus väljaspool käesoleva direktiiviga hõlmatud käitisi, kaasa arvatud laadimine, lossimine ja vedu muudesse transpordivahenditesse ja neist välja dokkides, kaidel ja sorteerimisjaamades;
- d) ohtlike ainete vedu mööda torujuhtmeid, sealhulgas pumbajaamades, väljaspool käesoleva direktiiviga hõlmatud käitisi;

▼M2

- e) mineraalide kasutamine (uurimine, kaevandamine ja töötlemine) kaevandustes, karjäärides või puuraukudes, välja arvatud keemilised ja termilised töötlemistoimingud ja nende toimingutega kaasnev ladustamine, millega seoses kasutatakse I lisas määratletud ohtlike aineid;
- f) mineraalide, sh süsivesinike avamerel uurimine ja kasutamine;
- g) jäätmete matmispaigad, välja arvatud toimivad rikastamisjäätmete kõrvaldamisrajatised, sh nende tiigid ja tammid, mis sisaldavad I lisas määratletud ohtlike aineid eelkõige nende kasutamisel seoses mineraalide keemilise ja termilise töötlemisega.

▼B*Artikkel 5***Käitaja üldised kohustused**

1. Liikmesriigid tagavad, et käitaja on kohustatud võtma kõik vajalikud meetmed vältimaks suurõnnetusi ja piiramaks nende mõju inimestele ja keskkonnale.
2. Liikmesriigid tagavad, et käitaja peab tõendama artiklis 16 osutatud pädevale asutusele (edaspidi „pädev asutus”) mis tahes ajal, eelkõige artiklis 18 osutatud inspekteerimiste ja kontrollimise jaoks, et ta on võtnud kõik vajalikud käesolevas direktiivis sätestatud meetmed.

*Artikkel 6***Teavitamine**

1. Liikmesriigid kohustavad käitajat saatma pädevale asutusele teatise järgmise tähtaja jooksul:
 - uute käitiste puhul mõistliku aja jooksul enne ehitustööde või tegevuse alustamist,
 - olemasolevate käitiste puhul ühe aasta jooksul alates artikli 24 lõikes 1 sätestatud kuupäevast,

▼M2

- käesoleva direktiivi reguleerimisalasse edaspidi kuuluvate käitiste puhul kolme kuu jooksul pärast artikli 2 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kuupäeva, mil käesolevat direktiivi kohaldatakse asjaomaste käitiste suhtes.

▼B

2. Lõikes 1 nõutav teatis peab sisaldama järgmisi üksikasju:
- a) käitaja nimi või ärinimi ja asjaomase käitise täielik aadress;
 - b) käitaja ametlik tegutsemiskoht ja selle täielik aadress;
 - c) käitise eest vastutava isiku nimi või ametikoht, kui see erineb punktis a nimetatust;
 - d) asjaomaste ohtlike ainete või ainekategoriate tuvastamiseks piisavad andmed;
 - e) asjaomase ohtliku aine või ohtlike ainete kogus ja füüsiline kuju;
 - f) rajatise või hoidla võetud või kavandatud meetmed;
 - g) käitise vahetu ümbrus (asjaolud, mis võivad põhjustada suurõnnetuse või süvendada selle tagajärgi).

3. Olemasolevate käitiste puhul, mille kohta käitaja on juba esitanud pädevale asutusele kõik lõikes 2 sätestatud andmed kooskõlas käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeval kehtivate siseriiklike õigusaktide nõuetega, ei nõuta teavitamist vastavalt lõikele 1.

4. Kui tegemist on:

- käitaja poolt vastavalt lõikele 2 esitatud teatistes märgitud ohtlike ainete koguse märkimisväärse suurenemise või olemuse või füüsilise kuju märkimisväärse muutumisega või selle kasutamise protsessi muutumisega või

▼M2

- muudatuste tegemisega käitises või rajatises, mis võib oluliselt mõjutada suurõnnetuste ohtu, või

▼B

- rajatise alalise sulgemisega,

teatab käitaja olukorra muutumisest viivitamata pädevale asutusele.

*Artikkel 7***Suurõnnetuste vältimise põhimõtted**

1. Liikmesriigid nõuavad, et käitaja koostaks dokumendi, milles ta esitab oma peamised suurõnnetuste vältimise põhimõtted, ja tagavad nende põhimõtete nõuetekohase rakendamise. Käitaja kehtestatud suurõnnetuste vältimise põhimõtted töötatakse välja selleks, et asjakohaste vahendite, struktuuride ja juhtimissüsteemidega tagada inimeste ja keskkonna kaitstuse kõrge tase.

▼M2

1a. Käesoleva direktiivi reguleerimisalasse edaspidi kuuluvate käitiste puhul koostatakse lõikes 1 osutatud dokument viivitamatult ja igal juhul kolme kuu jooksul pärast artikli 2 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kuupäeva, mil käesolevat direktiivi kohaldatakse asjaomaste käitiste suhtes.

▼B

2. Kõnealuse dokumendi koostamisel tuleb arvesse võtta III lisas sätestatud põhimõtteid ja need tuleb muu hulgas artikli 5 lõike 2 ja artikli 18 kohaldamiseks esitada pädevatele asutustele.

3. Käesolevat artiklit ei kohaldata artiklis 9 osutatud käitiste suhtes.

*Artikkel 8***Doominoefekt**

1. Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus teeb artiklite 6 ja 9 kohaselt käitajatelt saadud teavet kasutades kindlaks käitised või käitiste rühmad, mille puhul võivad suurõnnetuse tõenäosus ja võimalikkus või tagajärjed olla suuremad johtuvalt selliste käitiste asukohast ja vastastikusest kaugusest ning nende ohtlike ainete varudest.

2. Liikmesriigid peavad tagama, et selliselt kindlakstehtud käitiste puhul:

a) vahetatakse vajalikku teavet otstarbekal viisil, mis võimaldab kõnealustel käitistel võtta oma suurõnnetuste vältimise põhimõtetes, ohutusjuhtimissüsteemides, ohutusaruannetes ja käitisesisestes ohuolukorra lahendamise plaanides arvesse suurõnnetuse ohu laadi ja ulatust;

▼M2

b) nähakse ette koostöö üldsuse teavitamisel ja teabe esitamisel asutustele, kes vastutavad käitiseväliste hädaolukorra lahendamise plaanide ettevalmistamise eest.

▼B*Artikkel 9***Ohutusaruanne**

1. Liikmesriigid kohustavad käitajat esitama ohutusaruande, mille eesmärk on:

a) näidata, et suurõnnetuste vältimise põhimõtted ja nende rakendamiseks loodud ohutuse juhtimise süsteem on jõustatud kooskõlas III lisas sätestatud teabega;

b) näidata, et suurõnnetuseohud on kindlaks tehtud ning et võetud on vajalikud meetmed suurõnnetuste vältimiseks ja selleks, et piirata nende mõju inimestele ja keskkonnale;

c) näidata, et käitises toimuda võiva suurõnnetuse ohuga seotud rajatiste, hoidlate, seadmete ja nende toimimisega seotud infrastruktuuride kavandamisel, ehitamisel, töös hoidmisel ja hooldamisel on piisavalt arvestatud ohutust ja töökindlust;

d) näidata, et koostatud on käitisesisesed ohuolukorra lahendamise plaanid, ja esitada teavet, mis võimaldaks koostada käitisevälise ohuolukorra lahendamise plaani, et suurõnnetuse korral võtta vajalikud meetmed;

e) esitada pädevatele asutustele piisavalt teavet, mis võimaldaks teha otsuseid seoses uue tegevuse asukohaga või muudatustega olemasolevates käitistes.

▼M2

2. Ohutusaruanne sisaldab vähemalt II lisas loetletud teavet ja andmeid. Selles nimetatakse asjaomased aruande koostamises osalevad organisatsioonid. Lisaks sellele sisaldab see käitises olevate ohtlike ainete ajakohase loetelu.

▼B

Ohutusaruanded või aruannete osad või muud samaväärsed aruanded, mis on esitatud muude õigusaktide põhjal, võib käesoleva artikli kohaldamisel ühendada üheks ohutusaruandeks, kui sellisel kujul esitatud aruande puhul välditaks teabe põhjendamatu dubleerimist ja käitaja või pädeva asutuse töö kordamist, tingimusel et täidetakse kõik käesolevas artiklis sätestatud nõuded.

3. Lõikes 1 osutatud ohutusaruanne saadetakse pädevale asutusele järgmise tähtaja jooksul:

- uute käitiste puhul mõistliku aja jooksul enne ehitustööde või tegevuse alustamist,
- olemasolevate käitiste puhul, mis ei ole varem kuulunud direktiivi 82/501/EMÜ reguleerimisalasse, kolme aasta jooksul alates artikli 24 lõikes 1 sätestatud kuupäevast,
- muude käitiste puhul kahe aasta jooksul alates artikli 24 lõikes 1 sätestatud kuupäevast,

▼M2

— käesoleva direktiivi reguleerimisalasse edaspidi kuuluvate käitiste puhul viivitamatult ja igal juhul ühe aasta jooksul artikli 2 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kuupäevast, mil käesolevat direktiivi kohaldatakse asjaomaste käitiste suhtes,

▼B

— lõikes 5 sätestatud regulaarsete läbivaatamiste puhul viivitamatult.

4. Enne kui käitaja alustab ehitustöid või tegevust ning lõike 3 ►M2 teises, kolmandas, neljandas ja viiendas taandes ◀ osutatud juhtudel teeb pädev asutus mõistliku aja jooksul pärast aruande saamist järgmist:

- edastab esitatud ohutusaruande läbivaatamise tulemused käitajale, nõudes vajaduse korral enne seda täiendavat teavet või
- keelab asjaomase käitise kasutuselevõtmise või edaspidise kasutamise kooskõlas artiklis 17 sätestatud volituste ja korraga.

5. Ohutusaruanne tuleb korrapäraselt uuesti läbi vaadata ja vajaduse korral ajakohastada:

- vähemalt iga viie aasta järel,
- käitaja algatusel või pädeva asutuse taotluse korral mis tahes muul ajal, kui see on põhjendatud uute asjaolude tõttu või kui see on vajalik selleks, et võtta arvesse uusi ohutust käsitlevaid tehnilisi teadmisi, mis on saadud näiteks õnnetuste või, kui võimalik, „napilt mööda läinud juhtumite” ja ohtude hindamist käsitlevate teadmiste arengu analüüsimisel.

▼B

6. a) Kui pädevat asutust rahuldaval moel on tõendatud, et konkreetsed käitises olevad ained või käitise enda osa ei või tekitada suurõnnetuse ohtu, võivad liikmesriigid kooskõlas punktis b nimetatud kriteeriumidega ohutusaruannetes esitatava teabe hulka piirata küsimustega, mis on olulised selleks, et vältida suurõnnetuse tekkimise allesjäänud ohte ja piirata nende mõju inimestele ja keskkonnale.

▼M3

- b) Komisjon kehtestab ühtlustatud kriteeriumid, mille põhjal pädev asutus otsustab, et käitis ei saa tekitada suurõnnetuse ohtu punkti a tähenduses. Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 22 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

▼B

- c) Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus edastab komisjonile asjaomaste käitiste põhjendatud nimekirja. Kord aastas edastab komisjon nimekirjad artiklis 22 nimetatud komiteele.

▼M2

- d) Komisjonil palutakse 31. detsembriks 2006 vaadata tihedas koostöös liikmesriikidega läbi olemasolevad juhised ohutusuaruande koostamiseks.

▼B*Artikkel 10***Muudatuste tegemine rajatises, käitises või hoidlas**

Kui rajatises, käitises, hoidlas või protsessis või ohtlike ainete laadis või koguses tehakse muudatusi, mis võivad oluliselt mõjutada suurõnnetuste ohtu, tagavad liikmesriigid, et käitaja:

- vaatab läbi artiklites 7 ja 9 osutatud suurõnnetuste vältimise põhimõtted ja juhtimise süsteemid ja korra ning teeb neis vajaduse korral muudatusi,
- vaatab läbi ohutusaruande ja teeb selles vajaduse korral muudatusi ning teatab artiklis 16 osutatud pädevale asutusele sellise muutmise üksikasjad enne muudatuse tegemist.

*Artikkel 11***Ohuolukorra lahendamise plaanid**

1. Liikmesriigid tagavad, et kõigi asutuste puhul, mille suhtes kohaldatakse artiklit 9:

- a) koostab käitaja käitisesisese ohuolukorra lahendamise plaani, mis hõlmab käitises võetavaid meetmeid,

— uute käitiste puhul enne töö alustamist,

▼B

- olemasolevate käitiste puhul, mida varem ei hõlmanud direktiiv 82/501/EMÜ, kolme aasta jooksul alates artikli 24 lõikes 1 sätestatud kuupäevast,
- muude käitiste puhul kahe aasta jooksul alates artikli 24 lõikes 1 sätestatud kuupäevast,

▼M2

- käesoleva direktiivi reguleerimisalasse edaspidi kuuluvate käitiste puhul viivitamatult ja igal juhul ühe aasta jooksul artikli 2 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kuupäevast, mil käesolevat direktiivi kohaldatakse asjaomaste käitiste suhtes;

▼B

- b) esitab käitaja pädevatele asutustele käitisevälise ohuolukorra lahendamise plaani koostamiseks vajalikud andmed järgmise aja jooksul:
- uute käitiste puhul enne töö alustamist,
 - olemasolevate käitiste puhul, mida varem ei hõlmanud direktiiv 82/501/EMÜ, kolme aasta jooksul alates artikli 24 lõikes 1 sätestatud kuupäevast,
 - muude käitiste puhul kahe aasta jooksul alates artikli 24 lõikes 1 sätestatud kuupäevast,

▼M2

- käesoleva direktiivi reguleerimisalasse edaspidi kuuluvate käitiste puhul viivitamatult ja igal juhul ühe aasta jooksul artikli 2 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kuupäevast, mil käesolevat direktiivi kohaldatakse asjaomaste käitiste suhtes;

▼B

- c) koostavad liikmesriigi selleks määratud asutused käitisevälise ohuolukorra lahendamise plaani, mis hõlmab väljaspool käitist võetavaid meetmeid.

2. Ohuolukorra lahendamise plaanide koostamisel tuleb silmas pidada järgmisi eesmärke:

- õnnetuste ohjeldamine ja kontrollimine, et minimeerida nende tagajärgi ja piirata mõju, mida nad avaldavad inimestele, keskkonnale ja varale,
- nende meetmete rakendamine, mis on vajalikud kaitsmaks inimesi ja keskkonda suurõnnetuste mõju eest,
- vajaliku teabe edastamine avalikkusele ja piirkonna asjaomastele teenistustele või asutustele,
- keskkonna õnnetusejärgse taastamise ja korrastamise sätestamine.

Ohuolukorra lahendamise plaanid sisaldavad IV lisas sätestatud teavet.

▼M2

3. Ilma et see piiraks pädevate asutuste kohustusi, tagavad liikmesriigid, et käesolevas direktiivis sätestatud käitisesisese hädaolukorra lahendamise plaanide koostamisel konsulteeritakse käitises töötavate inimestega, sealhulgas asjaomaste pikaajaliste allhankijatega, ja käitisevälise hädaolukorra lahendamise plaanide koostamisel või ajakohastamisel konsulteeritakse üldsusega.

▼B

4. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja määratud asutused vaatavad käitisesisesed ja käitisevälised ohuolukorra lahendamise plaanid läbi, katsetavad neid ning vajaduse korral muudavad ja ajakohastavad neid sobiva aja järele, kuid vähemalt kord kolme aasta jooksul. Läbivaatamisel võetakse arvesse asjaomastes käitistes või hädaabiteenistustes toimunud muudatusi, uusi teadmisi tehnika ja suurõnnetustele reageerimise kohta.

▼M2

4a. Käitiseväliste hädaolukorra lahendamise plaanide puhul peaksid liikmesriigid võtma arvesse vajadust soodustada tugevdatud koostööd kodanikukaitse abimissioonidel suurõnnetuste korral.

▼B

5. Liikmesriigid tagavad, et käitajad ja vajaduse korral selleks määratud pädevad asutused viivad ohuolukorra lahendamise plaanid viivitamata ellu:

— kui toimub suurõnnetus või

— kui aset leiab kontrollimatu sündmus, mille laad võib põhjustada suurõnnetuse.

6. Ohutusaruandes sisalduvat teavet arvesse võttes võib pädev asutus teha põhjendatud otsuse mitte kohaldada lõikes 1 osutatud käitisevälise ohuolukorra lahendamise plaani esitamise nõuet.

*Artikkel 12***Maakorralduse plaanimine**

1. Liikmesriigid tagavad, et maakorralduse põhimõtetes ja/või muudes asjakohastes põhimõtetes võetakse arvesse eesmärki vältida suurõnnetusi ja piirata selliste õnnetuste tagajärgi. Nimetatud eesmärkide poole püüdlamiseks kontrollitakse:

a) uute käitiste asukohti,

b) muudatusi artikliga 10 hõlmatud käitistes,

c) muudatusi, mis puudutavad ühendusteid, üldsusele avatud kohti ja elamurajoone olemasolevate käitiste läheduses, kui nende asukoht või areng on sellised, et võivad suurendada suurõnnetuste riski või raskendada nende tagajärgi.

▼M2

Liikmesriigid tagavad, et maakasutuse ja/või muude asjakohaste põhimõtete ja nende põhimõtete rakendamise menetluste puhul võetakse arvesse vajadust säilitada pikemas perspektiivis käesoleva direktiiviga hõlmatud käitiste ning elamurajoonide, ehitiste ja üldkasutatavate alade, võimaluse korral peamiste transpordiliinide, puhkealade ja looduse poolest eriti tundlike või huvipakkuvate alade vahel vajalik kaugus ja olemasolevate käitiste puhul vajadust täiendavate tehniliste meetmete järele vastavalt artiklile 5, et inimestega seotud ohud ei suureneks.

▼M2

1a. Komisjonil palutakse 31. detsembriks 2006 koostada tihedas koostöös liikmesriikidega suunised, milles määratletakse tehniline andmebaas, mis sisaldab andmeid riskide ja nende stsenaariumide kohta, mida kasutatakse käesoleva direktiiviga hõlmatud käitiste ja lõikes 1 kirjeldatud alade kokkusobivuse hindamiseks. Käesoleva andmebaasi määratluses võetakse niipalju kui võimalik arvesse pädevate asutuste hinnanguid, käitajatelt saadud teavet ja muud asjakohast teavet nagu arengu sotsiaal-majanduslik kasu ja hädaolukorra lahendamise plaanide leevendav mõju.

▼B

2. Liikmesriigid tagavad, et kõik pädevad asutused ja korraldamisega tegelevad asutused, kes vastutavad otsuste tegemise eest kõnealuses valdkonnas, võtavad kasutusele konsulteerimismenetlused, et soodustada lõike 1 alusel kehtestatud põhimõtete rakendamist. Menetlused peavad olema sellised, et nendega tagataks otsuste tegemise puhul tehnilise nõustamise kättesaadavus käitises tekkivate riskide kohta kas iga konkreetse juhtumi puhul või üldiselt.

*Artikkel 13***Teave ohutusmeetmete kohta****▼M2**

1. Liikmesriigid tagavad, et teave ohutusmeetmete ja õnnetuse korral kohustusliku käitumise kohta esitatakse korrapäraselt ja sobivaimas vormis, ilma et seda oleks vaja taotleda, kõikidele isikutele ja avalikke teenuseid osutavatele käitistele (nt koolid ja haiglad), keda artikliga 9 hõlmatud käitise alguse saanud suurõnnetus võib mõjutada.

▼B

Teave vaadatakse läbi iga kolme aasta järel ning ajakohastatakse ja saadetakse vajaduse korral uuesti välja vähemalt juhul, kui on tehtud muudatusi artikli 10 tähenduses. Samuti tehakse see alaliselt kättesaadavaks üldsusele. Teave tuleb üldsusele uuesti esitada vähemalt kord viie aasta jooksul.

Selline teave sisaldab vähemalt V lisas loetletud teavet.

2. Liikmesriigid esitavad artikli 9 reguleerimisalasse kuuluvast käitise alguse saanud piiriülese mõjuga suurõnnetuse toimumise tõenäosuse kohta piisavalt teavet liikmesriikidele, keda selline õnnetus võiks mõjutada, et mõjutatud liikmesriigid saaksid vajaduse korral kohaldada artiklite 11, 12 ja käesoleva artikli asjakohaseid sätteid.

3. Kui asjaomane liikmesriik on otsustanud, et teise liikmesriigi territooriumi lähedal asuv käitis ei saa tekitada suurõnnetuse ohtu väljaspool selle riigi territooriumi vastavalt artikli 11 lõikele 6, ja seega ei ole vaja esitada käitisevälist ohuolukorra plaani vastavalt artikli 11 lõikele 1, teatab ta sellest teisele liikmesriigile.

▼B

4. Liikmesriigid tagavad, et ohutusaruanne on üldsusele kättesaadav. Käitaja võib paluda, et pädev asutus ei avaldaks üldsusele teatavaid aruande osi tööstuslike, kaubanduslike või isikuandmete konfidentsaalsuse, avaliku julgeoleku või riigikaitsega seotud põhjustel. Sellistel juhtudel esitab käitaja pädeva asutuse nõusolekul pädevale asutusele aruande muudetud versiooni, millest nimetatud küsimused on välja jäetud, ja avaldab selle ka üldsusele.

5. Liikmesriigid tagavad, et üldsusel on võimalus esitada oma arvamus järgmistel juhtudel:

- artikliga 9 hõlmatud uute käitiste planeerimine,
- muudatuste tegemine olemasolevates artikliga 10 hõlmatud käitistes, kui selliste muudatuste suhtes kohaldatakse käesoleva direktiiviga ettenähtud planeerimiskohustusi,
- selliste olemasolevate käitiste ümbruse kasutuselevõtt.

▼M2

6. Käitiste puhul, mille suhtes kohaldatakse artikli 9 sätteid, tagavad liikmesriigid, et artikli 9 lõikes 2 sätestatud ohtlike ainete loetelu tehakse käesoleva artikli lõike 4 ja artikli 20 sätete kohaselt üldsusele kättesaadavaks.

▼B*Artikkel 14***Teave, mille käitaja peab esitama pärast suurõnnetust**

1. Liikmesriigid tagavad, et võimalikult kiiresti pärast suurõnnetust peab käitaja kõige otstarbekamaid vahendeid kasutades tegema järgmist:

- a) teavitama pädevaid asutusi;
- b) esitama pädevatele asutustele järgmised andmed niipea, kui need saavad teatavaks:
 - õnnetuse asjaolud,
 - asjaomased ohtlikud ained,
 - teadaolevad andmed, mille põhjal saab hinnata õnnetuse mõju inimestele ja keskkonnale,
 - võetud erakorralised meetmed;
- c) teatama neile, millised meetmed on kavandatud selleks, et:
 - leevendada õnnetuse keskmise kestusega ja pikaajalist mõju,
 - välistada õnnetuse kordumine;
- d) ajakohastama esitatud teabe, kui hilisema uurimise käigus ilmnevad täiendavad asjaolud, mille tõttu kõnealune teave või tehtud järeldused muutuvad.

2. Liikmesriigid kohustavad pädevat asutust:

- a) tagama, et võetakse kõik kiireloomulised, keskmise kestusega ja pikaajalised meetmed, mis võivad osutada vajalikuks;

▼B

- b) koguma inspekteerimise ja uurimise teel või muul otstarbekal moel teavet, mis on vajalik suurõnnetuse tehniliste, organisatsiooniliste ja juhtimisega seotud aspektide täielikuks analüüsimiseks;
- c) võtma asjakohaseid meetmeid tagamaks, et käitaja võtab vajalikud heastavad meetmed; ja
- d) tegema ettepanekuid edaspidiste ennetusmeetmete suhtes.

*Artikkel 15***Teave, mille liikmesriigid peavad esitama komisjonile**

1. Suurõnnetuste vältimist ja nende tagajärgede leevendamist silmas pidades teatavad liikmesriigid komisjonile võimalikult kiiresti oma territooriumil toimunud suurõnnetustest, mis vastavad VI lisa kriteeriumidele. Nad esitavad komisjonile järgmised üksikasjad:

- a) liikmesriik, aruande eest vastutava asutuse nimi ja aadress;
- b) suurõnnetuse toimumise kuupäev, kellaeg ja koht ning asjaomase käitaja täielik nimi ja käitise aadress;
- c) lühiülevaade õnnetuse asjaoludest, sealhulgas asjaomastest ohtlikest ainetest, ja selle vahetust mõjust inimestele ja keskkonnale;
- d) lühiülevaade võetud erakorralistest meetmetest ja õnnetuse kordumise vältimiseks vajalikest ettevaatusabinõudest.

▼M3

2. Kohe kui artiklis 14 sätestatud teave on kokku kogutud, teatavad liikmesriigid komisjonile oma analüüsi tulemused ja soovitused, kasutades aruandevormi, mis on kehtestatud ja mida vaadatakse läbi vastavalt artikli 22 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

Liikmesriigid võivad viivitada kõnealuse teabe edastamisega ainult juhul, kui on vaja lõpetada kohtumenetlus, mida selline teave võiks mõjutada.

▼B

3. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigi selliste organite nimed ja aadressid, kellel võiks olla olulist teavet suurõnnetuse kohta ja kes võiksid anda nõu teiste liikmesriikide pädevatele asutustele, kes peavad sellise õnnetuse puhul sekkuma.

*Artikkel 16***Pädev asutus**

Ilma et see piiraks käitaja kohustusi, loovad või määravad liikmesriigid pädeva asutuse või pädevad asutused, kes vastutavad käesolevas direktiivis sätestatud kohustuste elluviimise eest, ja vajaduse korral ka organid, mis abistavad pädevat asutust või pädevaid asutusi tehniliselt.

▼B*Artikkel 17***Kasutamise keelamine**

1. Liikmesriigid keelavad kaitise, rajatise või hoidla või selle mis tahes osa kasutamise või kasutuselevõtmise, kui kaitaja võetud meetmetes suurõnnetuste vältimiseks ja nende tagajärgede leevendamiseks on tõsiseid puudujääke.

Liikmesriigid võivad keelata kaitise, rajatise või hoidla või selle mis tahes osa kasutamise või kasutuselevõtmise, kui kaitaja ei ole teatise, aruandeid või muud käesoleva direktiivi kohaselt nõutavat teavet esitanud sätestatud tähtaja jooksul.

2. Liikmesriigid tagavad, et kaitajad võivad pädeva asutuse poolt vastavalt lõikele 1 välja antud keelamiskorralduse edasi kaevata siseriiklike õigusaktide ja korra kohaselt kindlaksmääratud asjakohasele organile.

*Artikkel 18***Inspekteerimised**

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused korraldavad inspekteerimissüsteemi või muud kontrollimeetmed, mis on asjaomase kaitise liigi puhul otstarbekad. Kõnealused inspekteerimised või kontrollimeetmed ei sõltu ohutusaruande või muu esitatud aruande saamisest. Sellised inspekteerimised või muud kontrollimeetmed on piisavad kaitises kasutatavate tehniliste, korralduslike ja juhtimissüsteemide plaanipäraseks ja süstemaatiliseks läbivaatamiseks, tagades eelkõige selle, et:

- kaitaja suudab tõendada, et ta on võtnud erinevate kaitises toimuvate tegevuste puhul suurõnnetuste vältimiseks vajalikud meetmed,
- kaitaja suudab tõendada, et ta on näinud ette vajalikud vahendid piiramaks õnnetuse tagajärgi nii kaitise territooriumil kui ka väljaspool seda,
- ohutusaruandes või mis tahes muus esitatud aruandes sisalduvad andmed ja teave kajastavad asjakohaselt kaitises valitsevaid olusid,
- üldsust on teavitatud vastavalt artikli 13 lõikele 1.

2. Lõikes 1 sätestatud inspekteerimissüsteem vastab järgmistele tingimustele:

- a) iga kaitise jaoks on olemas inspekteerimisprogramm. Kui pädev asutus ei ole kehtestanud konkreetse kaitise suurõnnetuseohu süstemaatilisel hindamisel põhinevat inspekteerimisprogrammi, sisaldab programm vähemalt üht pädeva asutuse poolt kohapeal teostatavat inspekteerimist iga kaheteistkümne kuu järel igas artikliga 9 hõlmatud kaitises;
- b) pärast iga inspekteerimist koostab pädev asutus aruande;
- c) vajaduse korral võtab kaitise juhtkond pärast iga pädeva asutuse teostatud inspekteerimist mõistliku aja jooksul pärast inspekteerimist järeelmeetmed.

▼B

3. Pädev asutus võib nõuda, et käitaja esitaks täiendavat teavet, mis võimaldaks pädeval asutusel täies ulatuses hinnata suurõnnetuse tõenäosust ja määrata kindlaks suurõnnetuste esinemistõenäosuse võimaliku suurenemise ja/või nende tagajärgede muutumist raskemaks, et oleks võimalik koostada käitisevälise ohuolukorra lahendamise plaan ja arvestada ohtlike ainetega, mis võivad oma esinemiskuju, konkreetsete tingimuste või asukoha tõttu nõuda eritähelepanu.

*Artikkel 19***Infosüsteem ja teabevahetus**

1. Liikmesriigid ja komisjon vahetavad teavet kogemuste kohta, mis on omandatud seoses suurõnnetuste vältimise ja nende mõju piiramisega. Kõnealune teave käsitleb eelkõige käesolevas direktiivis sätestatud meetmete toimimist.

▼M2

1a. Käesoleva direktiiviga hõlmatud käitiste puhul annavad liikmesriigid komisjonile vähemalt järgmist teavet:

- a) käitaja nimi või ärinimi ja asjaomase käitise täielik aadress; ja
- b) käitise tegevus või tegevused.

Komisjon loob liikmesriikide esitatud teavet sisaldava andmebaasi ja ajakohastab seda. Üksnes komisjoni volitatud isikutel ja liikmesriikide pädevatel asutustel on andmebaasile juurdepääs.

▼B

2. Komisjon loob ja teeb liikmesriikidele kättesaadavaks registri ja infosüsteemi, mis sisaldavad eelkõige üksikasju liikmesriikide territooriumil toimunud suurõnnetuste kohta, et:

- a) teave, mida liikmesriigid esitavad vastavalt artikli 15 lõikele 1, jõuaks kiiresti kõigi pädevate asutusteni;
- b) edastada pädevatele asutustele suurõnnetuste põhjuste analüüs ja selle põhjal tehtud järeldused;
- c) jagada pädevatele asutustele teavet ennetusmeetmete kohta;
- d) edastada teavet organisatsioonide kohta, mis võivad anda nõu või vajalikku teavet suurõnnetuste toimumise, vältimise ja nende tagajärgede leevendamise kohta.

Register ja infosüsteem sisaldavad vähemalt:

- a) teavet, mida liikmesriigid edastavad vastavalt artikli 15 lõikele 1;
- b) õnnetuse põhjuste analüüsi;
- c) pärast õnnetust tehtud järeldusi;
- d) ennetusmeetmeid, mis on vajalikud õnnetuse kordumise vältimiseks.

▼B

3. Ilma et see piiraks artikli 20 kohaldamist, on juurdepääs registrile ja infosüsteemile avatud liikmesriikide valitsusasutustele, tööstus- ja kaubandusasutustele, ametiühingutele, keskkonnakaitsega tegelevatele valitsusvälistele organisatsioonidele ja muudele kõnealuse valdkonnaga tegelevatele rahvusvahelistele või teadusorganisatsioonidele.

4. Liikmesriigid esitavad komisjonile artiklitega 6 ja 9 hõlmatud asutuste kohta iga kolme aasta järel aruande nõukogu 23. detsembri 1991. aasta direktiivis 91/692/EMÜ (teatavate keskkonnaalaste direktiivide rakendamise aruannete ühtlustamise ja ratsionaliseerimise kohta) ⁽¹⁾ sätestatud korras. Komisjon avaldab iga kolme aasta järel kokkuvõtte kõnealusest teabest.

*Artikkel 20***Konfidentsiaalsus**

1. Läbipaistvust silmas pidades tagavad liikmesriigid, et pädevad asutused on kohustatud avaldama käesoleva direktiivi kohaselt saadud teabe kõigile füüsilistele ja juriidilistele isikutele, kes seda taotlevad.

Kui siseriiklikud õigusnormid seda nõuavad, võib pädevate asutuste või komisjoni saadud teave jääda konfidentsiaalseks, kui see seaks ohtu:

- pädevate asutuste ja komisjoni nõupidamissaladuse,
- rahvusvaheliste suhete ja riigikaitse konfidentsiaalsuse,
- avaliku julgeoleku,
- eeluurimismenetluse või poolelioleva kohtumenetluse konfidentsiaalsuse,
- kaubandus- või tootmissaladused, sealhulgas intellektuaalomandi,
- isikuandmed ja/või isikutoimikud,
- kolmanda isiku esitatud andmed, kui see isik on palunud hoida neid saladuses.

2. Käesolev direktiiv ei takista liikmesriike sõlmimast kolmandate riikidega lepinguid siseriiklikul tasandil saadud teabe vahetamise üle.

▼M3*Artikkel 21***Komitee pädevus**

1. Komisjon kohandab artikli 9 lõike 6 punktis b ja II kuni VI lisas osutatud kriteeriumeid tehnika arenguga.

Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 22 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

2. Meetmed artikli 15 lõikes 2 osutatud aruandevormi koostamiseks võetakse vastu vastavalt artikli 22 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

⁽¹⁾ EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48.

▼ **M3***Artikkel 22***Komiteemenetlus**

1. Komisjoni abistab komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.
Tähtjaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse kolm kuud.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

▼ **B***Artikkel 23***Direktiivi 82/501/EMÜ tunnistamine kehtetuks**

1. Direktiiv 82/501/EMÜ tunnistatakse kehtetuks 24 kuu möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest.
2. Teatised, ohuolukorra lahendamise plaanid ja teave üldsusele, mis on esitatud või koostatud vastavalt direktiivi 82/501/EMÜ sätetele, jäävad jõusse ajani, mil need asendatakse käesoleva direktiivi vastavate sätete kohaselt.

*Artikkel 24***Rakendamine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt 24 kuu möödumisel direktiivi jõustumisest. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.
Kui liikmesriigid need meetmed võtavad, lisavad nad meetmetesse või meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.
2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhilised siseriiklikud õigusnormid.

*Artikkel 25***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub 20. päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Artikkel 26

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼B**Lisade loetelu**

- I lisa* — Direktiivi kohaldamine
- II lisa* — Artiklis 9 sätestatud ohutusaruandes esitatav minimaalne teave ja andmed
- III lisa* — Artiklis 7 osutatud põhimõtted ja artiklis 9 osutatud teave juhtimissüsteemi ja käitise töö korraldamise kohta seoses suurõnnetuste vältimisega
- IV lisa* — Andmed ja teave, mida peavad sisaldama artiklis 11 sätestatud ohuolukorra lahendamise plaanid
- V lisa* — Teave, mis tuleb edastada üldsusele vastavalt artikli 13 lõikele 1
- VI lisa* — Artikli 15 lõikes 1 sätestatud kriteeriumid, mille kohaselt tuleb suurõnnetusest teatada komisjonile

▼B*I LISA***DIREKTIIVI KOHALDAMINE****SISSEJUHATUS**

1. Käesolev lisa kehtib kõigi käesoleva direktiivi artiklis 3 määratletud käitistes olevate ohtlike ainete suhtes ja määrab kindlaks käesoleva direktiivi asjakohaste artiklite kohaldamise.
2. Segusid ja valmistisi käsitletakse puhaste ainetega samaväärsetena, kui nende kontsentratsioon jääb piiridesse, mis on vastavalt nende omadustele määratud kindlaks 2. osa märkuses 1 loetletud asjaomaste direktiivide või nende viimaste tehnika arengut arvesse võtvate muudatuste põhjal, kui ei ole eriomaselt esitatud nende protsentuaalset koostist või muud kirjeldust.
3. Allpool on sätestatud piirkogused iga käitise kohta.
4. Kogused, mida tuleb silmas pidada asjakohaste artiklite kohaldamisel, on maksimaalsed kogused, mis on või võivad olla mis tahes ajal olemas. Kui käitises on ohtlike aineid ainult kõige rohkem 2 % asjaomasest piirmäärast, ei võeta seda kogust olemasoleva summaarse koguse arvutamisel arvesse, kui nende ainete asukoht käitises ei saa põhjustada suurõnnetust mujal käitise territooriumil.
5. 2. osa märkuses 4 sätestatud eeskirju ohtlike ainete või ohtlike ainete kategooriate lisamise kohta kohaldatakse vajaduse korral.

▼M2

6. Käesoleva direktiivi kohaldamisel on gaas igasugune aine, mille absoluutne aur rõhk on temperatuuril 20 °C vähemalt 101,3 kPa.
7. Käesoleva direktiivi kohaldamisel on vedelik igasugune aine, mida ei ole määratletud gaasina ning mis ei ole temperatuuril 20 °C ja standardrõhuga 101,3 kPa tahkes olekus.

▼B

1. OSA

Nimetatud ained

Kui 1. osas loetletud aine või ainete rühm kuulub ka 2. osas osutatud kategooriasse, tuleb kasutada 1. osas sätestatud piirkoguseid.

1. veerg	2. veerg	3. veerg
Ohtlikud ained	Piirkogused (tonnides) järgmiste artiklite kohaldamiseks:	
	Artiklid 6 ja 7	Artikkel 9
▼M2 Ammooniumnitraat (vt märkus 1)	5 000	10 000
Ammooniumnitraat (vt märkus 2)	1 250	5 000
Ammooniumnitraat (vt märkus 3)	350	2 500
Ammooniumnitraat (vt märkus 4)	10	50
Kaaliumnitraat (vt märkus 5)	5 000	10 000
Kaaliumnitraat (vt märkus 6)	1 250	5 000
▼B Arseenpentaoksiid, arseen(V)hape ja/või tema soolad	1	2

▼ **B**

1. veerg	2. veerg	3. veerg
Ohtlikud ained	Piirkogused (tonnides) järgmiste artiklite kohaldamiseks:	
	Artiklid 6 ja 7	Artikkel 9
Arseentrioksiid, arseen(III)hape ja/või tema soolad		0,1
Broom	20	100
Kloor	10	25
Niklühendid lenduvate pulbritena (nikkelmonooksiid, nikkeldioksiid, nikkelsulfiid, trinikkeldisulfiid, dinikkeltrioksiid)		1
Etüleenimiin	10	20
Fluor	10	20
Formaldehüüd (kontsentratsioon 90 %)	5	50
Vesinik	5	50
Vesinikkloriid (veeldatud gaas)	25	250
Pliialküülid	5	50
Eriti tuleohtlikud veeldatud gaasid (k.a veeldatud naftagaas) ja maagaas	50	200
Atsetüleen	5	50
Etüleenoksiid	5	50
Propüleenoksiid	5	50
Metanool	500	5 000
4, 4-metüleenbis (2-klooraniliin) ja/või tema soolad pulbrina		0,01
Metüülisotsüanaat		0,15
Hapnik	200	2 000
Tolueen-di-isotsüanaat	10	100
Karbonüüldikloriid (fosgeen)	0,3	0,75
Arseentrihüdriid (arsaan)	0,2	1
Fosfortrihüdriid (fosfiin)	0,2	1
Vääveldikloriid	1	1
Vääveltrioksiid	15	75
Polüklorodibensofuraanid ja polüklorodibensodioksiinid (k.a 2,3,7, 8-tetraklorodibenso- <i>p</i> -dioksiin, arvatud nimetatud aine ekvivalentidena)		0,001
Järgmised KANTSEROGEENID:		
Järgmised KANTSEROGEENID, mille kontsentratsioon ületab 5 % massist: 4-aminobifenüül ja/või tema soolad, bensotrikloriid, bensidiin ja/või tema soolad, bis(kolorometüül)eeater, klorometüülmetüüleeter, 1,2-dibromoetaan, dietüülsulfaat, dimetüülsulfaat, diemetüülkarbamüülkloriid, 1,2-dibromo-3-kloropropaan, 1,2-dimetüülhüdrasiin, dime-tüülnitrosoamiin, heksametüülfosfortriamiid, hüdrasiin, 2-naftüülamiin ja/või tema soolad, 4-nitrodifenüül ja 1,3-propaansultoon	0,5	2

▼ **M2**

▼ **B**

1. veerg	2. veerg	3. veerg
Ohtlikud ained	Piirkogused (tonnides) järgmiste artiklite kohaldamiseks:	
	Artiklid 6 ja 7	Artikkel 9
▼ M2 Naftatooted: a) mootoribensiin ja ligrooin, b) petrooleum (sh reaktiivkütus), c) gaasiõlid (sh diislikütused, tarbekütteõlid ja gaasiõli kokkusegamisosisid), ▶ M4 d) rasked kütteõlid ◀	2 500	25 000

▼ **B**

MÄRKUSED

▼ **M2**

1. Ammooniumnitraat (5 000 /10 000): väetised, mis on võimelised iseenesest jätkuvaks lagunemiseks

Kohaldatakse ammooniumnitraadipõhiste kompleks- ja täisväetiste suhtes (kompleks-/täisväetised sisaldavad ammooniumnitraati ning fosfaati ja/või kaaliumkarbonaati), milles ammooniumnitraadipõhise lämmastiku sisaldus on:

— 15,75 ⁽¹⁾ ja 24,5 ⁽²⁾ massiprotsendi vahemikus ja mis ei sisalda põlevaid/-orgaanilisi aineid kokku üle 0,4 % või mis vastavad direktiivi 80/876/EMÜ II lisa nõuetele,

— kuni 15,75 ⁽³⁾ massiprotsenti ja mille põlevate ainete kogus ei ole piiratud,

ja mis on võimelised iseenesest jätkuvaks lagunemiseks vastavalt ÜRO künakatsele (vt ÜRO ohtlike kaupade veo soovitused: katsete ja kriteeriumide käsiraamat, III osa, punkt 38.2).

2. Ammooniumnitraat (1 250/5 000): väetise sort

Kohaldatakse ammooniumnitraadipõhiste lihtväetiste ning kompleks- ja täisväetiste suhtes, mille ammooniumnitraadipõhise lämmastiku sisaldus on:

— üle 24,5 massiprotsendi, välja arvatud ammooniumnitraadi segud dolomiidi, lubjakivi ja/või kaltsiumkarbonaadiga, mille puhtusaste on vähemalt 90 %,

— üle 15,75 massiprotsendi ammooniumnitraadi ja ammooniumsulfaadi segude puhul,

— üle 28 massiprotsendi ⁽⁴⁾ ammooniumnitraadi segude puhul dolomiidi, lubjakivi ja/või kaltsiumkarbonaadiga, mille puhtusaste on vähemalt 90 %,

ja mis vastavad direktiivi 80/876/EMÜ II lisa nõuetele.

⁽¹⁾ 15,75 massiprotsenti ammooniumnitraadipõhist lämmastikku vastab 45 %-le ammooniumnitraadile.

⁽²⁾ 24,5 massiprotsenti ammooniumnitraadipõhist lämmastikku vastab 70 %-le ammooniumnitraadile.

⁽³⁾ 15,75 massiprotsenti ammooniumnitraadipõhist lämmastikku vastab 45 %-le ammooniumnitraadile.

⁽⁴⁾ 28 massiprotsenti ammooniumnitraadipõhist lämmastikku vastab 80 %-le ammooniumnitraadile.

▼ **M2**

3. Ammooniumnitraat (350/2 500): tehniline sort

Kohaldatakse:

- ammooniumnitraadi ja ammooniumnitraadi valmististe suhtes, milles ammooniumnitraadipõhise lämmastiku sisaldus on:
 - 24,5 ja 28 massiprotsendi vahemikus ja mis sisaldab kuni 0,4 % põlevaid aineid,
 - üle 28 massiprotsendi ja mis sisaldab kuni 0,2 % põlevaid aineid,
- ammooniumnitraadi vesilahuste suhtes, mille ammooniumnitraadi sisaldus on üle 80 massiprotsendi.

4. Ammooniumnitraat (10/50): nõuetele mittevastavad materjalid ja väetised, mis ei läbinud detonatsioonitesti

Kohaldatakse:

- tootmisprotsessi käigus kõrvaldatud materjalide, ammooniumnitraadi ja ammooniumnitraadi valmististe, ammooniumnitraadipõhiste lihtväetiste ning märkustes 2 ja 3 osutatud ammooniumnitraadipõhiste kompleks- ja täisväetiste suhtes, mis plaanitakse tagastada või on tagastatud lõppkasutaja poolt tootjale, ajutiseks ladustamiseks või ümbertöötlemis-rajatisele ümbertöötamiseks, ringlussevõtuks või töötlemiseks ohutu kasutamise eesmärgil, kuna need ei vasta enam märkuste 2 ja 3 nõuetele;
- märkuse 1 esimeses taandes ja märkuses 2 osutatud väetiste suhtes, mis ei vasta enam direktiivi 80/876/EMÜ II lisa nõuetele.

5. Kaaliumnitraat (5 000/10 000): kaaliumnitraadipõhised täisväetised, mis koosnevad granuleeritud/mikrogranuleeritud kaaliumnitraadist.

6. Kaaliumnitraat (1 250/5 000): kaaliumnitraadipõhised täisväetised, mis koosnevad kristallilisest kaaliumnitraadist.

▼ **B**► **M2** 7. ◀ Polüklorodibensofuraanid ja polüklorodibensodioksiinid

Polüklorodibensofuraanide ja polüklorodibensodioksiinide koguste arvu-
tamiseks kasutatakse järgmisi tegureid:

Rahvusvaheliselt tunnustatud toksilisuse ekvivalentkordajad (ITEF) murettekitavate aromaatsete ühendite puhul (NATO/CCMS)			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD	} 0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	} 0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD		1,2,3,7,8,9-HxCDF	
1,2,3,7,8,9-HxCDD		1,2,3,6,7,8-HxCDF	
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	} 0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	
		OCDF	0,001

(T = tetra, P = penta, Hx = heksa, Hp = hepta ja O = okta)

▼B

2. OSA

1. osas konkreetselt nimetamata ainete ja valmististe kategooriad

1. veerg	2. veerg	3. veerg
Ohtlike ainete kategooriad	Artikli 3 lõikes 4 osutatud ohtlike ainete piirkogused (tonnides) järgmiste artiklite kohaldamiseks:	
	Artiklid 6 ja 7	Artikkel 9
1. VÄGA MÜRGISED	5	20
2. MÜRGISED	50	200
3. OKSÜDEERIVAD	50	200
▼M2		
4. PLAHVATUSOHTLIKUD (vt märkus 2) kui aine, valmistis või toode kuulub ÜRO/ADR allklassi 1.4	50	200
5. PLAHVATUSOHTLIKUD (vt märkus 2) kui aine, valmistis või toode kuulub ÜRO/ADR allklassi 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 või 1.6 või riskilause R 2 või R 3 alla	10	50
▼B		
6. TULEOHTLIKUD (kui aine või valmistis vastab märkuse 3 punktis a esitatud määratlusele)	5 000	50 000
7a. VÄGA TULEOHTLIKUD (kui aine või valmistis vastab märkuse 3 punkti b alapunktis 1 esitatud määratlusele)	50	200
7b. VÄGA TULEOHTLIKUD vedelikud (kui aine või valmistis vastab märkuse 3 punkti b alapunktis 2 esitatud määratlusele)	5 000	50 000
8. ERITI TULEOHTLIKUD (kui aine või valmistis vastab märkuse 3 punktis c esitatud määratlusele)	10	50
▼M2		
9. KESKKONNAOHTLIKUD, iseloomustavad järgmised riskilauseid:		
(i) R50: „Väga mürgine veeorganismidele” (sh R 50/53)	100	200
(ii) R51/53: „Mürgine veeorganismidele; võib avaldada pikaajalist veekeskkonda kahjustavat toimet”	200	500
▼B		
10. MUU KLASSIFIKATSIOON, mida ei hõlma ükski eespool esitatud kombinatsioon ja mida iseloomustavad järgmised riskilauseid:		
(i) R14: „Reageerib ägedalt veega” (k.a R14/15)	100	500
(ii) R29: „Kokkupuutel veega eraldub mürgine gaas”	50	200

▼B*MÄRKUSED***▼M2**

1. Aineid ja valmistisi liigitatakse vastavalt järgmistele direktiividele, võttes arvesse nende kehtivaid tehnika arenguga kohandatud versioone:

nõukogu 27. juuni 1967. aasta direktiiv 67/548/EMÜ ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta, ⁽¹⁾

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 1999. aasta direktiiv 1999/45/EÜ ohtlike valmististe liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta. ⁽²⁾

Kui käitises on või võib olla aineid ja valmistisi, mis ei ole ühegi eespool nimetatud direktiivi kohaselt liigitatud ohtlikuks, näiteks jäätmed, kuid millel on või võib olla käitises valitsevate olude korral omadusi, mis on samaväärsed suurõnnetusi põhjustada võivate omadustega, järgitakse ajutise liigitamise korda vastavalt vajaliku direktiivi asjakohasele artiklile.

Ainete ja valmististe puhul, mille omaduste suhtes võib rakendada mitut liigitust, kasutatakse käesoleva direktiivi kohaldamisel madalaimat piirkogust. Märkuses 4 sätestatud reegli kohaldamisel on alati piirkoguseks see, mis vastab asjaomasele liigitusele.

Käesoleva direktiivi kohaldamiseks koostab komisjon loetelu ainetest, mis on ühtlustatud otsusega liigitatud eespool nimetatud kategooriasse direktiivi 67/548/EMÜ kohaselt, ja ajakohastab seda.

2. „Lõhkeaine” tähendab:

— ainet või valmistist, mis võib plahvatada löögi, hõõrdumise, tule või muu süttimisallika toimel (riskilause R 2),

— ainet või valmistist, mis on eriti plahvatusohtlik löögi, hõõrdumise, tule või muu süttimisallika toimel (riskilause R 3), või

— ainet, valmistist või toodet, mis kuulub 30. septembril 1957. aastal sõlmitud ohtlike veoste rahvusvahelise autoveo Euroopa kokkuleppe (ÜRO/ADR) I klassi, mida on muudetud ja mis on üle võetud nõukogu 21. novembri 1994. aasta direktiiviga 94/55/EÜ ohtlike kaupade maanteevedu käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽³⁾.

Selle mõiste alla kuuluvad pürotehnilised tooted, mida käesoleva direktiivi kohaldamisel käsitatakse ainetena (või ainete seguna), mis on kavandatud soojuse, valguse, heli, gaasi või suitsu või nende nähtuste kombinatsiooni saamiseks eksotermilise keemilise reaktsiooni abil. Kui aine või valmistis kuulub nii ÜRO/ADR kui ka riskilause R 2 või R 3 alla, eelistatakse riskilause asemel ÜRO/ADR liigitust.

1. klassi ained ja tooted liigitatakse allklassidesse 1.1–1.6 vastavalt ÜRO/ADR klassifitseerimissüsteemile. Asjaomased klassid on järgmised.

⁽¹⁾ EÜT L 196, 16.8.1967, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 807/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 36).

⁽²⁾ EÜT L 200, 30.7.1999, lk 1. Direktiivi on muudetud komisjoni direktiiviga 2001/60/EÜ (EÜT L 226, 22.8.2001, lk 5).

⁽³⁾ EÜT L 319, 12.12.1994, lk 7. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2003/28/EÜ (ELT L 90, 8.4.2003, lk 45).

▼ M2

Allklass 1.1: „Ained ja tooted, millel on võime plahvatada kogu massiga (massiplahvatus tähendab plahvatust, mis hetkeliselt kahjustab kogu veose).”

Allklass 1.2: „Ained ja tooted, mis ei plahvata kogu massiga, vaid paiskuvad plahvatusel laiali.”

Allklass 1.3: „Ained ja tooted, mis ei plahvata kogu massiga, kuid põhjustavad tuleohtu ja väikest plahvatus- või laialipaiskumise ohtu või neid mõlemaid:

- a) mille põlemisel eraldub suurel hulgal soojuskiirgust; või
- b) mis süttivad üksteise järel väikeste plahvatus efektidega või laialipaiskumisega või esinevad need efektid koos.”

Allklass 1.4: „Ained ja tooted, mis on veo ajal süttimisel või initsieerimisel väheohtlikud. Efektid leiavad üldjuhul aset pakendis ja kildude ulatuslik laialipaiskumine on vähetõenäoline. Välispidine tuli ei põhjusta kogu pakendi sisu hetkelist plahvatust.”

Allklass 1.5: „Väga väikese tundlikkusega massiplahvatuslikud ained, mille puhul normaalsetel veotingimustel on nende initsieerimine või põlemise üleminek plahvatuseks vähetõenäoline. Miinimumnõude kohaselt ei tohi need ained plahvatada tulekindluse katsetel.”

Allklass 1.6: „Üliväikese tundlikkusega massiplahvatusohtud tooted. Need tooted sisaldavad üliväikese tundlikkusega lõhkeaineid ning nende juhuslik initsieerimine või levimine on vähetõenäoline. Nende ohtlikkus piirdub vaid ühe tootega.”

Selle mõiste alla kuuluvad ka toodetes sisalduvad lõhkeained või pürotehnilised ained või valmistised. Lõhkeaineid või pürotehnilisi aineid või valmistisi sisaldavate toodete puhul, kui aine või valmistise kogus on teada, arvestatakse käesoleva direktiivi kohaldamisel seda kogust. Kui kogus on teadmata, siis käsitatakse käesoleva direktiivi kohaldamisel kogu toodet lõhkeainena.

▼ B

3. „Tuleohtlik”, „väga tuleohtlik” ja „eriti tuleohtlik” kategooriates 6, 7 ja 8 tähendavad järgmist:

- a) tuleohtlikud vedelikud:

ained ja valmistised, mille leekpunkt on vähemalt 21 °C ja mitte rohkem kui 55 °C (riskilause R 10) ja mis võivad süttida;

- b) eriti tuleohtlikud vedelikud:

1. — ained ja valmistised, mis võivad tavalisel temperatuuril kuumeneda ja süttida kokkupuutel õhuga ilma täiendava energiata (riskilause R 17),

▼ M2

- ained ja valmistised, mille leekpunkt on madalam kui 55 °C ja mis on kõrge rõhu korral vedeliku kujul, kui konkreetsed töötlemistingimused, näiteks kõrge rõhk või kõrge temperatuur võivad tekitada suurõnnetuse ohu;

▼ B

2. ained ja valmistised, mille leekpunkt on madalam kui 21 °C ja mis ei ole eriti tuleohtlikud (riskilause R 11, teine taane);

▼B

c) eriti tuleohtlikud gaasid ja vedelikud:

1. vedelad ained ja valmistised, mille leekpunkt on alla 0 °C ja keemistemperatuur (või kui on tegemist keemistemperatuuride vahemikuga, siis keemise algpunkt) normaalrõhul on 35 °C või alla selle (riskilause R 12, esimene taane), ja

▼M2

2. gaasid, mis süttivad õhus tavalisel temperatuuril ja normaalrõhul (riskilause R 12, teine taane), mis on gaasilises või superkriitilises olekus, ja
 3. tuleohtlikud ja väga tuleohtlikud vedelad ained ja valmistised, mida säilitatakse keemistemperatuurist kõrgemal temperatuuril.
4. Käitises, kus ei ole üksikut ainet või valmistist asjaomasest piirkogusest rohkem või sellega võrdselt, kohaldatakse järgmist reeglit, et teha kindlaks, kas käitis on hõlmatud käesoleva direktiiviga ettenähtud asjakohaste nõuetega.

Käesolevat direktiivi kohaldatakse, kui järgmise tehte summa

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{ on vähemalt } 1,$$

kus q_x = käesoleva lisa 1. või 2. osaga hõlmatud ohtliku aine (või ohtlike ainete kategooria) x kogus,

ja Q_{UX} = 1. ja 2. osa 3. veerus oleva aine või kategooria asjaomane piirkogus.

Käesolevat direktiivi kohaldatakse, välja arvatud artiklid 9, 11 ja 13, kui järgmise tehte summa

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{ on vähemalt } 1,$$

kus q_x = käesoleva lisa 1. või 2. osaga hõlmatud ohtliku aine (või ohtlike ainete kategooria) x kogus,

ja Q_{LX} = 1. või 2. osa 2. veerus oleva aine või kategooria asjaomane piirkogus.

Käesolevat reeglit kasutatakse selleks, et hinnata toksilisuse, süttivuse ja ökotoksilisusega seotud ohte tervikuna. Seepärast tuleb seda kohaldada kolmel korral:

- a) 1. osas nimetatud ja toksilisteks või väga toksilisteks liigitatud ainete ja valmististe liitmisel 1. ja 2. kategooriasse kuuluvate ainete ja valmististega;
- b) 1. osas nimetatud ja oksüdeerivateks, plahvatusohtlikeks, tuleohtlikeks, väga tuleohtlikeks või eriti tuleohtlikeks liigitatud ainete ja valmististe liitmisel kategooriatesse 3, 4, 5, 6, 7a, 7b või 8 kuuluvate ainete ja valmististega;
- c) 1. osas nimetatud ja keskkonnoohtlikeks (R 50 (kaasa arvatud R 50/53) või R 51/53) liigitatud ainete või valmististe liitmisel kategooriatesse 9 i või 9 ii kuuluvate ainete või valmististega.

Käesoleva direktiivi asjakohaseid sätteid kohaldatakse, kui vastavalt punktidele a, b või c saadud summa on võrdne või suurem kui 1.

▼B

Seda reeglit kohaldatakse järgmistel tingimustel:

- a) 1. osas loetletud ainete ja valmististe suhtes, mille kogused on väiksemad kui nende individuaalsed piirkogused, kui need esinevad koos ainetega, mille liigitus on vastavalt 2. osale sama, ja 2. osasse kuuluvate sama liigitusega ainete ja valmististe liitmise suhtes;
- b) kategooriate 1, 2 ja 9 liitmisel, kui need on käitises koos olemas;
- c) kategooriate 3, 4, 5, 6, 7a, 7b ja 8 liitmisel, kui need on käitises koos olemas.

▼B*II LISA***MINIMAALSED ANDMED JA TEAVE, MIS TULEB ESITADA
ARTIKLIS 9 SÄTESTATUD OHUTUSARUANDES****I. Suurõnnetuste vältimise seisukohalt vajalik teave käitise juhtimis-
süsteemi ja korralduse kohta**

Kõnealune teave sisaldab III lisas esitatud üksikasju.

II. Käitise ümbruse kirjeldus

A. Käitise territooriumi ja ümbruse, sealhulgas geograafilise asukoha, meteoroloogiliste, geoloogiliste, hüdrooloogiliste tingimuste ja vajaduse korral ka ajaloo kirjeldus.

B. Ülevaade käitise rajatistest ja muudest tegevustest, mis võivad tekitada suurõnnetuse ohu.

C. Selliste alade kirjeldus, kus võib aset leida suurõnnetus.

III. Rajatise kirjeldus

A. Ohutuse, suurõnnetuste ohu peamiste allikate ja selliseid suurõnnetusi põhjustavate tingimuste seisukohast tähtsate käitise rajatiste ja osade peamiste tegevuste ja toodete kirjeldus koos kavandatud ennetusmeetmete kirjeldusega.

B. Tööprotsesside, eriti käitamismeetodite kirjeldus.

C. Ohtlike ainete kirjeldus:

1) ohtlike ainete loetelu, kaasa arvatud:

— ohtlike ainete tunnusandmed: keemiline nimetus, CAS-number, nimetus Rahvusvahelise Puhta Keemia ja Rakenduskeemia Liidu nomenklatuuris,

— käitises olevate või olla võivate ohtlike ainete maksimumkogus;

2) ohtliku kemikaali füüsikalised, keemilised, toksikoloogilised omadused ning inimeste ja keskkonnaga seotud ohud, nii vahetu kui hiljem avalduva toimega;

3) aine füüsikaline ja keemiline käitumine tavatingimustel kasutamise ja võimaliku õnnetuse korral.

IV. Õnnetusohu tuvastamine ja analüüsimine ning selle vältimise meetodid

A. Suurõnnetuse võimaliku stsenaariumi üksikasjalik kirjeldus ja selle tõenäosus või tingimused, mille juures suurõnnetus on võimalik, samuti ülevaade sündmustest, mis võivad olla olulised stsenaariumi käivitumisel ettevõttesisestel või -välistel põhjustel.

▼M2

B. Hinnang tuvastatud suurõnnetuste tagajärgede ulatusele ja raskusele, sealhulgas kaardid, pildid või vajadusel samaväärne kirjeldus, kus näidatakse piirkondi, mida sellised käitise põhjustatud õnnetused tõenäoliselt mõjutavad, vastavalt artikli 13 lõike 4 ja artikli 20 sätetele.

▼B

C. Rajatiste ohutuse tagamiseks kasutatud tehniliste parameetrite ja seadmete kirjeldus.

▼B

- V. **Kaitse- ja sekkumismeetmed õnnetuse tagajärgede piiramiseks**
- A. Käitisesse suurõnnetuse tagajärgede piiramiseks paigaldatud seadmete kirjeldus.
 - B. Häire ja sekkumise korraldus.
 - C. Mobiliseeritavate sise- ja välisressursside kirjeldus.
 - D. Artikli 11 kohaselt esitatava käitisesise ohuolukorra lahendamise plaani koostamiseks vajalik kokkuvõte eespool punktides A, B ja C kirjeldatud elementidest.

▼ B*III LISA***SUURÕNNETUSTE VÄLTIMISE SEISUKOHAST TÄHTSAD ARTIKLIS 7 OSUTATUD PÕHIMÕTTED JA ARTIKLIS 9 OSUTATUD TEAVE KÄITISE JUHTIMISSÜSTEEMI JA KORRALDUSE KOHTA**

Käitaja suurõnnetuste vältimise põhimõtete ja ohutusjuhtimissüsteemi rakendamisel võetakse arvesse järgmisi elemente. Artiklis 7 osutatud dokumendiga kehtestatud nõuded peavad olema proportsionaalsed käitises valitseva suurõnnetuste ohuga.

- a) Suurõnnetuste vältimise põhimõtted peaksid olema kehtestatud kirjalikult ja need peaksid sisaldama käitaja üldisi eesmärke ja tegevuspõhimõtteid seoses suurõnnetuste ohu kontrollimisega.
- b) Ohutusjuhtimissüsteem peaks sisaldama seda osa üldisest juhtimissüsteemist, mis hõlmab suurõnnetuste vältimise põhimõtete määratlemise ja rakendamise seotud organisatsioonilist struktuuri, vastutust, praktikat, korda, protsesse ja vahendeid.
- c) Ohutusjuhtimissüsteemis käsitletakse järgmisi küsimusi:

▼ M2

- i) korraldus ja töötajad – kõigil korraldustasemetel suurõnnetuste ohu juhtimisega seotud töötajate ülesanded ja kohustused. Selliste töötajate koolitusvajaduste kindlakstegemine ja vastava koolituse pakkumine. Töötajate ja käitises töötavate allhankijate kaasamine;

▼ B

- ii) tõsiste ohtude kindlakstegemine ja hindamine — tava- ja erandkäitamisest tulenevate tõsiste ohtude süstemaatilise kindlakstegemise korra vastuvõtmine ja rakendamine ning selliste ohtude tõenäosuse ja raskusastme hindamine;
- iii) tegevuse kontrollimine — käitise ja selle töö ning seadmete turvalist toimimist, sealhulgas hooldust käsitlevate menetluste vastuvõtmine ja rakendamine ning õpetamine;
- iv) muudatuste juhtimine — uute rajatiste, protsesside või hoidlate planeerimise või nende muutmise kavandamise menetluste vastuvõtmine ja rakendamine;

▼ M2

- v) plaanide koostamine hädaolukordadeks – menetluste vastuvõtmine ja rakendamine tõenäoliste õnnetusjuhtumite kindlakstegemiseks süstemaatilise analüüsi teel ja hädaolukorra lahendamise plaanide ettevalmistamine, katsetamine ja läbivaatamine sellistele õnnetustele reageerimiseks ja asjaomastele töötajatele eriväljaõppe tagamiseks. Selline koolitus tagatakse kõikidele käitises töötavatele isikutele, sealhulgas asjaomastele allhankijatele;

▼ B

- vi) tegevuse jälgimine — menetluste vastuvõtmine ja rakendamine käitaja suurõnnetuste vältimise põhimõtete ja ohutusjuhtimissüsteemiga kehtestatud eesmärkide täitmise pidevaks hindamiseks ning uurimise ja parandusmeetmete võtmise mehhanismid juhuks, kui neid eesmärke ei järgita. Menetlused peaksid hõlmama süsteemi, mida käitaja kasutab suurõnnetustest ja „napilt mööda läinud juhtumitest” teatamiseks, eriti kui kaitsemeetmetes on olnud puudujääke, ning nende uurimiseks ja nende põhjal tehtud järelduste alusel võetud järeelmeetmete jaoks;

▼B

- vii) kontrollimine ja läbivaatamine — suurõnnetuste vältimise põhimõtete ja ohutusjuhtimissüsteemi tulemuslikkuse ja sobivuse korrapärase süstemaatilise hindamise menetluste vastuvõtmine ja läbivaatamine; põhimõtete ja ohutusjuhtimissüsteemi toimimise dokumenteeritud läbivaatamine ja ajakohastamine juhtkonna poolt.

*IV LISA***ANDMED JA TEAVE, MIDA PEAVAD SISALDAMA ARTIKLIS 11
SÄTESTATUD OHUOLUKORRA LAHENDAMISE PLAANID****1. Käitisesesed ohuolukorra lahendamise plaanid**

- a) Ohuolukorras tegutsemise korra käivitamiseks volitatud isikute ja tagajärgede leevendamise eest käitise territooriumil vastutava ja seda tegevust koordineeriva isiku nimed või ametikohad.
- b) Selle isiku nimi või ametikoht, kelle ülesanne on pidada ühendust asutusega, mis vastutab käitisevälise hädaabiplaani eest.
- c) Ettenähtavate tingimuste või sündmuste puhul, mis võivad olla olulised suurõnnetuse tekkimise seisukohast, tingimuste või sündmuste kontrollimiseks ja tagajärgede piiramiseks võetavate meetmete kirjeldus, sealhulgas ohutusseadmete ja olemasolevate ressursside kirjeldus.
- d) Käitise territooriumil inimesi ähvardavate ohtude piiramise kord, sealhulgas hoiatuste andmise viis ja meetmed, mida inimesed peavad võtma pärast hoiatuse saamist.
- e) Käitisevälise ohuolukorra lahendamise plaani käivitamise eest vastutava asutuse varajase hoiatamise kord, teave, mida esialgne hoiatus peaks sisaldama, ja üksikasjalikuma teabe edastamise kord, kui sellist teavet saadakse.
- f) Personali koolitamise kord vastavalt ülesannetele, mida nad peavad täitma, ja vajaduse korral selle korra kooskõlastamine väljaspool käitist paiknevate hädaabiteenistustega.
- g) Väljaspool käitise territooriumi võetava tagajärgede leevendamise meetme toetamise kord.

2. Käitisevälised ohuolukorra lahendamise plaanid

- a) Ohuolukorras tegutsemise korra käivitamiseks volitatud isikute ja väljaspool käitise territooriumi võetava meetme juhtimise eest vastutavate ja seda koordineerivate isikute nimed või ametikohad.
- b) Õnnetusjuhtumitest varase hoiatamise kord ning häire andmise ja abi kutsumise kord.
- c) Käitisevälise ohuolukorra plaani lahendamise rakendamiseks vajalike ressursside koordineerimise kord.
- d) Käitise territooriumil võetava tagajärgede leevendamise meetme toetamise kord.
- e) Väljaspool käitise territooriumi tagajärgede leevendamise meetme võtmise kord.
- f) Õnnetust käsitleva asjaomase teabe üldsusele edastamise ja üldsuse õigest käitumisest teavitamise kord.
- g) Suurõnnetuse mõju võimaliku piiriülese mõju korral teiste liikmesriikide hädaabiteenistuste teavitamise kord.

*V LISA***TEAVE, MIS TULEB EDASTADA ÜLDSUSELE VASTAVALT ARTIKLI
13 LÕIKELE 1**

1. Käitaja nimi ja käitise aadress.
2. Teavet andva isiku ametikoht.
3. Kinnitus, et käitise suhtes kohaldatakse käesoleva direktiivi rakendamiseks võetud õigusnorme ja et pädevale asutusele on esitatud artikli 6 lõikes 3 osutatud teatis või artikli 9 lõikes 1 osutatud ohutusaruanne.
4. Lihtselgitus käitise tegevuse või tegevuste kohta.
5. Käitises olevate ja suurõnnetuste ohtu tekitada võivate ainete ja valmististe tavanimetused või I lisa 2. osaga hõlmatud ohtlike ainete puhul üldnimetused või üldised ohuklassifikatsioonid koos peamiste ohtlike omaduste loetlemisega.
6. Üldinfo suurõnnetuse ohu laadi kohta, kaasa arvatud selle võimalik mõju inimestele ja keskkonnale.
7. Piisav teave selle kohta, kuidas asjaomaseid inimesi hoiatatakse ja kuidas neid suurõnnetuse korral asjaga kursis hoitakse.
8. Piisav teave meetmete kohta, mida asjaomased inimesed peavad võtma, ja selle kohta, kuidas nad peaksid suurõnnetuse korral käituma.
9. Kinnitus selle kohta, et käitaja peab oma territooriumil võtma piisavad meetmed eelkõige koostöös hädaabiteenistustega, et suurõnnetustega toime tulla ja minimeerida nende mõju.
10. Viide käitisevälisele ohuolukorra lahendamise plaanile, mille abil võidelda õnnetuse võimalike tagajärgedega väljaspool käitise territooriumi. See peaks hõlmama nõuannet järgida õnnetuse ajal kõiki hädaabiteenistuste juhtnõure ja taotlusi.
11. Üksikasjad selle kohta, kust saab täiendavat teavet, võttes arvesse siseriiklikes õigusaktides sätestatud konfidentsiaalsusnõudeid.

VI LISA

ARTIKLI 15 LÕIKES 1 SÄTESTATUD KRITEERIUMID, MILLE KOHASELT TULEB KOMISJONILE TEATADA ÕNNETUSEST

I. Komisjonile tuleb teatada kõigist lõikega 1 hõlmatud õnnetustest ja õnnetustest, millel on vähemalt üks lõigetes 2, 3, 4 või 5 osutatud tagajärg.

1. Asjaomased ained

Tulekahju või plahvatus või juhuslik leke, mis hõlmab sellist ohtlike ainete kogust, mis moodustab vähemalt 5 % I lisa 3. veerus sätestatud piirkogusest.

2. Kahju inimestele ja kinnisvarale

Vahetult ohtliku ainega seotud õnnetus, mille tagajärgede hulka kuulub üks järgmistest:

- surm,
- käitises on viga saanud ja vähemalt 24 tunniks haiglaravile saadetud kuus inimest,
- väljaspool käitist on vähemalt 24 tunniks haiglaravile saadetud üks inimene,
- õnnetuse tagajärjel on saanud kannatada ja muutunud kasutamiskõlbmatuks väljaspool käitist asuv elamu (asuvad elamud),
- inimeste evakueerimine või kinnipidamisruumidesse paigutamine rohkem kui 2 tunniks (inimeste arv × tundide arv): korrutis vähemalt 500,
- joogivee, elektri, gaasi või telefoniteenuste katkemine rohkem kui 2 tunniks (inimeste arv × tundide arv): korrutis vähemalt 1 000.

3. Vahetu oht keskkonnale

- *alaline või pikaajaline kahju elupaikadele maismaal:*
 - 0,5 ha või rohkem õigusnormidega kaitstud keskkonna- või looduskaitse seisukohast olulisest elupaigast,
 - vähemalt 10 hektarile ulatuvast elupaigast, sealhulgas põllumajandusmaast,
- *märkimisväärne või pikaajaline kahju magevee- ja merekeskkonnale* ⁽¹⁾
 - 10 km või rohkem jõest või kanalist,
 - 1 ha või rohkem järve või tiigi pindalast,
 - 2 ha või rohkem delta pindalast,
 - 2 ha või rohkem rannikualast või avamerest,
- *märkimisväärne kahju põhjaveekihtidele* ⁽¹⁾
 - 1 ha või rohkem.

4. Varaline kahju

- kahju käitise varale: vähemalt 2 miljonit eküüd,
- kahju väljaspool käitist asuvale varale: vähemalt 0,5 miljonit eküüd.

⁽¹⁾ Kahjude hindamisel võib vajaduse korral viidata direktiividele 75/440/EMÜ, 76/464/EMÜ ja seoses teatud ainetega vastuvõetud direktiividele, täpsemalt direktiividele 76/160/EMÜ, 78/659/EMÜ, 79/923/EMÜ või surmavale annusele (LC) 50 % liikide puhul mõjutatud keskkonnas vastavalt direktiivis 92/32/EMÜ sätestatud „keskkonnaohtlikkuse” kriteeriumi määratlusele.

▼B

5. Piiriülene kahju

Kõik ohtlike ainetega seotud õnnetused, mille tagajärjed ilmnevad väljaspool asjaomase liikmesriigi territooriumi.

- II. Komisjonile tuleks teatada õnnetustest või „napilt mööda läinud juhtumitest”, mida liikmesriigid peavad erilist tehnilist huvi pakkuvateks suurõnnetuste vältimisel ja nende tagajärgede piiramisel ning mis ei vasta eespool sätestatud kogustele.